

Raport otwarcia – styczeń 2018 oraz wybrane elementy strategii dla Pływania Synchronicznego na lata 2018 - 2022

Pływanie Synchroniczne – układ sił w dyscyplinie (Polska vs. Europa i świat)

Opis ogólny:

W podanej poniżej tabeli zebrano wyniki z Mistrzostw Europy Juniorów (MEJ) – Belgrad 2017 oraz Mistrzostw Świata Seniorów (MŚS) – Budapeszt 2017:

BELGRAD 2017 - Junior					BUDAPESZT 2017 - Senior				Differences: Polish Duet	
No.	Combo	Result	Team	Result	Duet	Result	Duet	Result	EUR	World
1	RUSSIA	90,47	RUSSIA	89,40	RUSSIA	88,17	RUS*	96,63		
2	UKRAINE	88,60	UKRAINE	87,60	UKRAINE	86,40	CHN	94,93		
3	SPAIN	86,70	SPAIN	85,60	SPAIN	85,73	UKR*	92,83		
4	ITALY	85,33	ITALY	84,83	ITALY	83,60	JPN	92,60		
5	GREECE	84,70	GREECE	83,20	FRANCE	83,57	ESP*	91,37		
6	FRANCE	83,57	FRANCE	82,50	GREECE	82,00	ITA*	90,70		
7	SWITZERLAND	82,27	SWITZERLAND	80,37	NETHERLANDS	79,67	CAN	88,97		
8	GREAT BRITAIN	79,33	BELARUS	80,27	BELARUS	79,63	GRE*	87,30		
9	GERMANY	76,17	GREAT BRITAIN	78,20	SWITZERLAND	79,47	AUT*	86,63		
10	AUSTRIA	74,53	GERMANY	75,20	GREAT BRITAIN	78,93	MEX	86,43		
11	BULGARIA	72,37	AUSTRIA	74,50	AUSTRIA	74,23	USA	84,30		
12	POLAND	69,73	SERBIA	68,73	SLOVAKIA	73,03	KAZ	84,20		
13					ISRAEL	72,63	PRK	83,77		5,77
14					TURKEY	71,23	FRA*	83,60		
15					SAN MARINO	70,83	BRA	82,83		
16					BULGARIA	70,57	GBR*	82,57	3,30	10,33
17					POLAND	67,27	BLR*	82,53		
18							NED*	80,20		
19							GER*	79,97		
20							HUN*	79,83		
21							COL	79,80		
22							SUI*	79,73		
23							CZE*	79,27		
24							ARG	76,70		
25							LIE*	76,50		
26							TUR	76,47		
27							KOR	76,40		
28							SGP	76,00		
29							SVK*	75,80		
30							EGY	75,57		
31							ISR*	75,20		
32							MAS	73,73		
33							SRB*	73,07		
34							CHI	72,37		
35							POL	72,23		

* - European Teams

Reprezentacja Polski brała udział w MEJ w Belgradzie w okrojonym składzie jeżeli chodzi o konkurencje. W szranki rywalizacji stanęły: Duet i Kombinacja. Wybór konkurencji jest zgoła niezrozumiały, ponieważ dyscyplinami olimpijskimi są: Duet i Zespół. Należałoby zatem domniemywać, że w tych właśnie konkurencjach reprezentacja kraju powinna wziąć udział. Tym bardziej że Kombinacja liczy 10 osób, a Zespół maksymalnie 8 (zatem liczba osób do szkolenia, a co za tym idzie koszty są niższe). W punktacji MSIT bierze się pod uwagę Zespół więc logika podpowiadała inny niż faktycznie wystawiony skład reprezentacji. Niemniej jednak, ze względu na podobny układ

obu konkurencji, tj. liczbę startujących i kryteria ocen, możemy porównywać wyniki z Kombinacji do konkurencji Zespołów.

Zawody w Belgradzie są szczególnie ważnym materiałem, gdyż w obu konkurencjach (duet, kombinacja) były sędziowane wg jednakowych, spójnych zasad, przez tą samą ekipę sędziowską, przy udziale tych samych ewaluatorów FINA. To sprawia że wyniki są porównywalne i można wyciągnąć wnioski przy stosunkowo małym marginesie błędów.

Podsumowanie:

Polska Kombinacja zajęła 12 miejsce z wynikiem 69,73pkt. Biorąc pod uwagę że nasz Zespół uzyskał wyniki co najmniej tak dobre jak Kombinacja, można wnioskować że **12 miejsce w konkurencji Zespołów jest więcej niż prawdopodobne**. Należy przy tym podkreślić, że zakres przygotowania tego programu był bardzo skromnym. Odbyło się 5 konsultacji (w sumie 24 dni szkolenia), co sprawia że przygotowanie zawodniczek było fragmentaryczne. Pomimo tego **wynik Kombinacji jest o 2,47pkt lepszy niż Duetu**.

Polski Duet (Świetlana Szczepańska, Julia Mikołajczak) zajął 17 miejsce z wynikiem 67,27pkt. Jest to wynik słabszy od Kombinacji o 2,47pkt. Biorąc pod uwagę że były to zawodniczki intensywnie trenowane przez trenera kadry, który robił to kosztem reszty zawodniczek Kombinacji, koncentrując się na przygotowaniu swojego klubowego Duetu, wynik ten należy uznać za wysoce niezadawalający. **Od 16 miejsca nasz Duet dzieli jedna lokata ale aż 3,3pkt**, co w realiach Pływania Synchronicznego stanowi często zakres 3-4 lokat. Co więcej, aby jednak osiągnąć 12 miejsce (osiągalne dla Zespołu – „od ręki”), Duet musiałby poprawić wynik aż o 5,77pkt., a to zważywszy wiek zawodniczek (18 i 16 lat) oraz ułomności merytoryczne programu (nieoceniona przez sędziów wysoko trudność programu, czy jego strona choreograficzna), czyni osiągnięcie takiej lokaty zadaniem niewykonalnym.

Zawody w Budapeszcie niestety również nie napawają optymizmem. 35 lokata to wynik zbyt słaby, aby myśleć o awansie do pierwszej 16 - różnica 10,33pkt. a do pierwszej 12 brakuje prawie 12pkt. Jeżeli weźmiemy pod uwagę tylko Duety europejskie, to nasze reprezentantki zajęłyby 19 miejsce z stratą do 16. Słowacji – 3,57pkt. To kiepski prognostyk, biorąc pod uwagę że nasz Duet za rok będzie już w tym składzie Duetem seniorskim.

Wniosek:

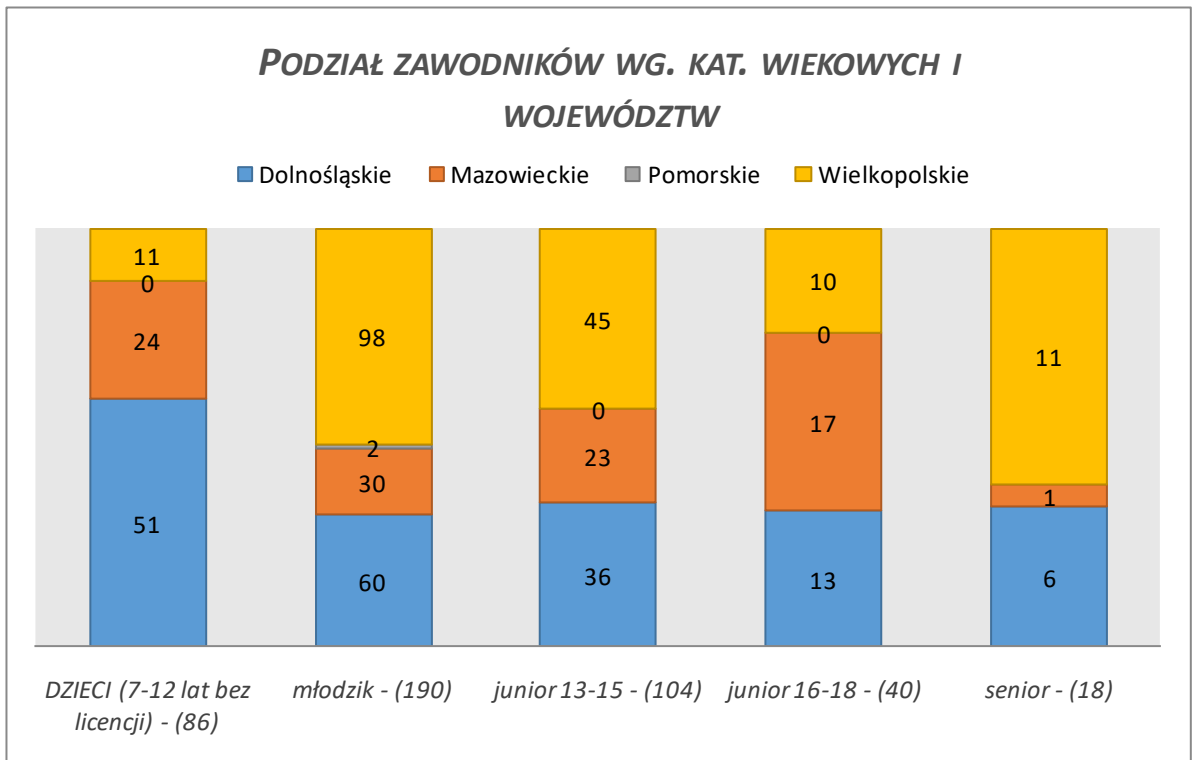
Szkolenie Kadry Narodowej powinno koncentrować się na szkoleniu Zespołu, który jest konkurencją olimpijską, a tym samym punktowana przez MSiT. Jeżeli treningi i zgrupowania będą się odbywały regularnie i z odpowiednią częstotliwością, to 12. lokata w konkurencji zespołów powinna być osiągnięta już w przyszłym roku. W perspektywie 5 lat można myśleć o awansie w klasyfikacji na miejsce 8-10. Nie mniej jednak **warunkiem koniecznym jest intensywne i regularne szkoleni przez cały ten okres**. Konkurencja Duetów nie zapewni nam równie dobrego miejsca w adekwatnym czasie. Oczywiście zawodniczki tworzące Zespół będą też pływały Duety i oczywistym jest że szkolenie kadrowe będzie mieć korzystny wpływ także na tę konkurencję. **Duety powinny być jednak objęte programem szkolenia klubowego, a na zgrupowaniach kadry jedynie objęte konsultacjami – jednak w zakresie marginalnym**. Jako przykład można tutaj przytoczyć przykład klubu UKS Mazowia-Synchro z Warszawy, który przygotowuje swój program Duetu korzystając z konsultacji Elizabeth Fernandez – uznanego trenera hiszpańskiego, który reprezentacyjny Duet Hiszpanii doprowadził do 3 miejsca w MŚS w 2013 roku. Taki proces szkolenia to znaczny wydatek – kosztowne są wyjazdy do Hiszpanii nie mówiąc już o opłaceniu opracowania choreografii programu (1.500 EUR). Nie mniej jednak klub nie zwracał się nigdy o dofinansowanie PZP rozumiejąc ograniczenia budżetowe. Niestety szkolenia kadrowe żaden klub finansowo już „nie uniesie”.

Szkolenie zespołu ma 3 mocne uzasadnienia:

1. Uzasadnienie możliwą do osiągnięcia lokatą. Lepiej inwestować w taką konkurencję, która już jest na poziomie 12. miejsca, a w perspektywie kilku lat możliwe jest przejście do pierwszej dziesiątki, niż w konkurencję, w której do zniwelowania jest różnica punktowa wymagająca min. 10 lat intensywnego szkolenia.
2. Uzasadnienie wytworzenia atmosfery zdrowej sportowej rywalizacji. Opieranie szkolenia KN, jedynie o Duet jest demotywujące. Zawodniczki widząc że tak naprawdę szkolone są przede wszystkim dwie zawodniczki (w tym córka trenerki Alony Szczepańskiej) nie mają odpowiednich bodźców do pracy – wiedzą, że nie mają szans dostać się do Duetu. **Brak motywacji to brak wyników**. Dopiero stworzenie Kadry opartej o Zespół stawia

przed zawodniczkami i klubami ambitne i realne cele. Uczestnictwo w KN to także nobilitacja dla Klubu (ale w Kadrze, a nie w Duecie).

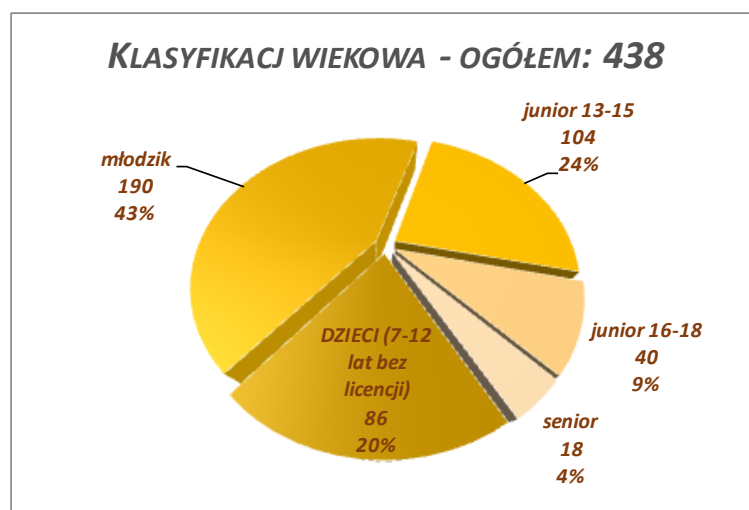
3. Budowanie przyszłości dyscypliny. **Szkolenie KN to swoista trampolina sukcesu.** Jeżeli będzie możliwe wdrożenie wieloletniego programu szkolenia, to w perspektywie pozwoli ono na zatrzymanie ucieczki zawodniczek i stworzenie kadry senierek „z prawdziwego zdarzenia”. Aktualnie sytuacja kadrowa w tym segmencie zawodniczek wygląda bardzo źle, a rzeczywistość dobrze ilustruje poniższy wykres. Mamy dobrze prowadzone szkolenie dzieci i młodzików, ale żaden klub nie jest w stanie utrzymać i szkolić sporej liczby zawodniczek na poziomie seniorskim, a tylko solidnie prowadzone szkolenie może utrzymać seniora.

Pływanie Synchroniczne - sport dzieci i młodzieży:

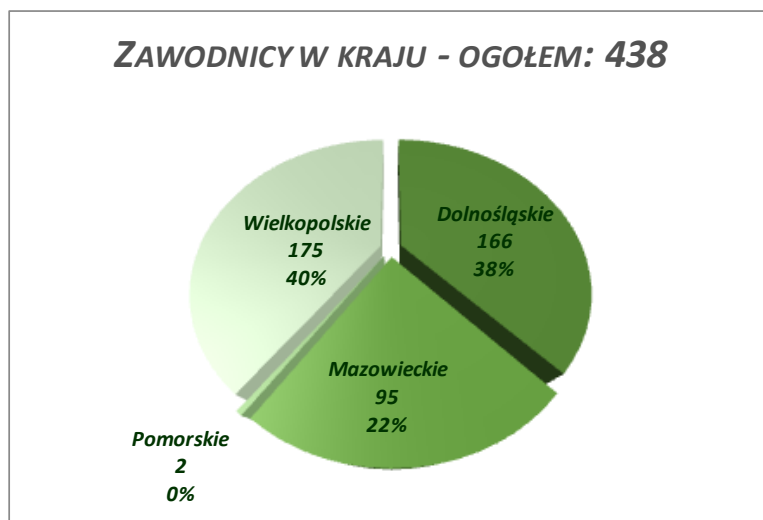
Opis ogólny:

Struktura wiekowa zawodników uprawiających Pływanie Synchroniczne widoczna jest na wykresie poniżej:

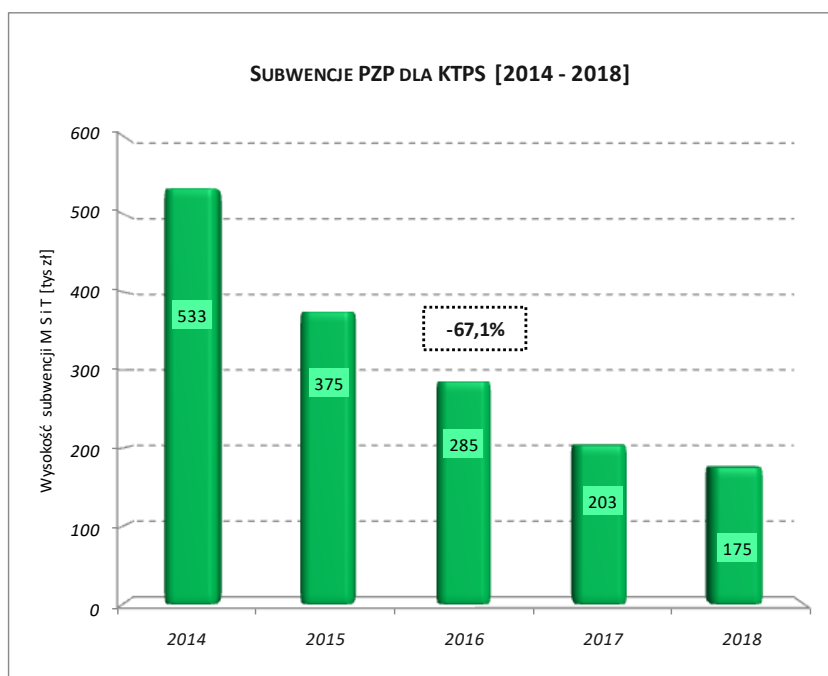
Można powiedzieć że jest to sport dzieci i młodzieży. I jako taki utrzymuje się w Polsce głównie dzięki wysiłkowi klubów, działaczy i rodziców. PZP niestety nie wspiera tego sportu i dlatego nie ma kontynuacji szkolenia w grupie wiekowej juniorów i seniorów. Grupa dzieci do lat 15 stanowi 87% zawodników i tylko 13 % juniorów i seniorów.

Szkolenie w dyscyplinie Pływania Synchronicznego jest obecne w 4 – ech ośrodkach w Polsce. Są to województwa: dolnośląskie, wielkopolskie, mazowieckie oraz pomorskie. Rozkład procentowo – ilościowy przedstawia się jak na wykresie poniżej:

Podsumowanie:

Przez ostatnie cztery lata obserwujemy coraz wyraźniejszy odpływ z dyscypliny zawodników starszych (junior i senior). **Jest to wynikiem polityki PZP systematycznie ograniczającej dopływ subwencji budżetowych co w konsekwencji spowodowało spadek zainteresowania młodzieży do kontynuowania kariery sportowej w kategorii juniora i seniora.** Poniżej wykres potwierdzający 3 krotny!!! spadek dotacji dla dyscypliny w ciągu 4-ech lat.

Tak gigantyczny (niczym nie uzasadniony) spadek subwencji spowodował głęboką zapaść dyscypliny. Nie ma wytłumaczenia dla tak olbrzymich cięć finansowych. **Dyscyplina w 2017 roku nie zanotowała szczególnego spadku osiągnięć vs. rok 2014, a mimo to została przez PZP praktycznie finansowo unicestwiona.** Nie jesteśmy przy tak

skromnym finansowaniu utrzymać nawet dotychczasowego poziomu szkolenia, co tylko nakręca spiralę niszczącą dyscyplinę. Szczególnie w grupach wiekowych: seniora i juniora.

Wniosek:

Pływanie Synchroniczne ze względu na swoją specyfikę jest dyscypliną wyjątkową i elitarną. Aby zawodniczki uzyskały poziom pozwalający uzyskać przyzwoite wyniki na arenie międzynarodowej potrzebne są m.in.:

- zaawansowana umiejętność pływania,
- umiejętności gimnastyczno – akrobatyczne,
- wykształcone na poziomie przynajmniej średnio zaawansowanym umiejętności baletowe (nieprzypadkowo - pływanie synchroniczne wg terminologii FINA to teraz pływanie artystyczne)
- ponad przeciętna koordynacja ruchowa
- słuch muzyczny oraz umiejętności sceniczne
- wysokie umiejętności interpersonalne niezbędne do współpracy w zespole

Z drugiej strony, tak wszechstronne wymagania powodują że zawodniczki osiągające poziom juniora i wyżej są niezwykle wartościowymi członkami społeczeństwa. Poziom wykształcenia i uzyskane umiejętności pozwalają im na przekazanie posiadanej wiedzy kolejnym generacjom. Jest to wiedza praktyczna, a więc bezcenna. Niestety jest to sport drogi – tak wszechstronne wykształcenie zawodniczek wymaga wielu lat pracy i wysiłku finansowego rodziców i budżetu państwowego. Jest to też sport olimpijski, w którym w stosunkowo niedługim czasie możemy być beneficjentami udziału w IO. Ale pod warunkiem większego zaangażowania środków publicznych. Jedynie to pozwoli na szkolenie centralne juniorów i seniorów na odpowiednim poziomie.

Kadra szkoleniowa.

Opis ogólny.

Szkolenie zawodniczek i zawodników Pływania Synchronicznego odbywa się w 4 województwach: mazowieckim, dolnośląskim, wielkopolskim i pomorskim.

Kadra szkoleniowa składa się z 29 instruktorów i trenerów.

Rozkład procentowy przedstawia się następująco:

Podsumowanie:

Sytuacja w dyscyplinie, jeżeli chodzi o zasoby szkoleniowe jest złożona. Doświadczenie i umiejętności są na dobrym poziomie, natomiast liczebność jest daleko niezadawalająca. Brak **dostatecznej ilości kadry jest zgoła najważniejszą barierą rozwoju dyscypliny a w szczególności ekspansji na kolejne województwa.** Przyczyną istniejącego stanu jest brak szkoleń pozwalających zdobyć uprawnienia instruktora i trenera. **Ostatnie szkolenie pozwalając na zdobycie uprawnień instruktora pływania synchronicznego odbyło się 10 lat temu – w 2008 roku (!!!).**

Dodatkowym problemem jest **znikomy kontakt kadry szkoleniowej z czołówką światową lub europejską**. Udział w zagranicznych szkoleniach i klinikach trenerskich to wydatek około 3.000 – 4.000 PLN i stanowi sporą barierę finansową (taki wydatek dla osoby prywatnej to spory koszt; dla większości klubów jest również poza zasięgiem). Z powodów finansowych niewielka jest także ilość startów w zagranicznych zawodach przez kluby. Trzeba podkreślić, że **tylko przez bezpośrednią konfrontację można porównać umiejętności i podpatrzeć nowe metody szkoleniowe, trendy** etc...

Wnioski:

1. Należy **zorganizować szkolenie instruktorskie**. Dzięki temu można będzie „zagospodarować” nowe kadry w postaci byłych zawodniczek, które chcą zostać w dyscyplinie jako instruktorki i przekazywać własne doświadczenia młodszym koleżankom.
2. Polski Związek Pływacki może też wspierać inicjatywę rozszerzania dyscypliny na kolejne województwa. Mogłoby się to odbywać poprzez **organizację zawodów mistrzowskich przez OZP w województwach, gdzie dyscyplina jest na razie nieobecna (Prezydium KTPS prowadzi aktualnie rozmowy z pływaczką w Łodzi, aby organizować nam MP dla rozpowszechnienia** .
3. Kontakt z czołówką:
 - a. Należy **zwiększyć częstotliwość uczestnictwa w zawodach, w których biorą udział zespoły na europejskim poziomie nie tylko w kategorii Juniorki i Senior, ale przede wszystkim w kategorii Juniorki 13-15 lat**. Przy tym powinniśmy (w miarę możliwości) wysyłać na takie imprezy zespół reprezentantek. Wysyłanie duetu lub solistek nie podnosi poziomu dyscypliny, a jest wysoce demotywujące dla innych zawodniczek. (efekt odwrotny od zamierzonego).
 - b. Zatrudnienie szkoleniowca z zagranicy. Szczególnie w zakresie ułożenia choreografii programu oraz przećwiczenia najtrudniejszych elementów (dyscyplina rozwija się w kierunku wysoce specjalizowanych umiejętności, o których rodzimi trenerzy mają znikome pojęcie ze względu na opisanych powyżej). Taki pobyt należy połączyć z przeprowadzeniem warsztatów dla naszej kadry szkoleniowej, co poprawiłoby ich warsztat techniczny i zainspirowało do szukania nowych rozwiązań w programach (dyscyplina jest sportem artystycznym i kluczowa jest tutaj innowacyjność)

Kadra sędziowska.

Opis ogólny.

Kadra sędziowska Pływania Synchronicznego obecna jest w 3 województwach: mazowieckim, dolnośląskim i wielkopolskim.

Kadra sędziowska składa się z aktywnie działających 33 sędziów krajowych i 1 sędziego najwyższej klasy międzynarodowej „A” wg. klasyfikacji FINA.

Rozkład procentowy przedstawia się następująco:

Podsumowanie:

Kadra sędziowska jest niezwykle ważnym elementem Pływania Synchronicznego, gdyż to w finale **ocena sędziów stanowi o rezultacie rywalizacji**. Ocena występów jest procesem złożonym i wielostopniowym ze względu na jej niewymierność. Trudność oceny polega także na konieczności wyzbycia się przez sędziów wrażeń osobistych, które mogą subiektywnie na nią wpływać. Ponadto to **co 4 lata w dyscyplinie następuje gruntowana zmiana przepisów**, której celem jest nieustanne podnoszenie poziomu trudności dyscypliny (rozwijanie wysokospecjalistycznych umiejętności) oraz udoskonalanie zasad sędziowania. W związku z tym cyklicznie (co 4 lata) FINA wydaje obszerne instrukcje techniczne dla sędziów i trenerów, a każdy sędzia międzynarodowy jest zobligowany do udziału w Szkole dla sędziów FINA (FINA School for Judges) raz na 4 lata, gdzie musi zdać egzaminu na wymaganym poziomie, aby mógł sędziować w zawodach Mistrzowskich, a także niektórych innych mityngach uznanych za kluczowe z punktu widzenia ich zasięgu.

Schemat przykładowego panelu sędziowskiego na zawodach wg. FINA:

Zawody w Pływaniu Synchronicznym rozgrywane są w układzie dwóch rodzajów konkurencji: figur i programów dowolnych/technicznych. Zasady sędziowania dla każdej z nich są inne.

a. Konkurencja figur:

Konkurencję można rozgrywać przy użyciu 1, 2 lub 4 paneli sędziowskich. Polega to na „podzieleniu” basenu na 1, 2 lub 4 strefy (jak na rys). Im więcej stref tym szybciej, ponieważ w tym samym czasie mogą być oceniane max. 4 zawodniczki. Tak rozgrywane są zawody międzynarodowe ale w polskich realiach, stosowany jest przeważnie podział na 2 panele sędziowskie.

Rys. 1 Podział powierzchni basenowej w 4 – panelowym układzie sędziowania konkurencji figur.

Aby być w zgodzie z przepisami FINA, obsada sędziowska powinna kształtować się następująco:

- panel sędziowski to 6-7 sędziów,
- 1 asystent sędziowski do każdego panelu,
- 3 os. sekretariat panelu (2 os. zajmują się spisywaniem ocen, 1 os. pilnuje kolejności wykonywania figur przez zawodniczki przed panelem sędziów).

Zatem **1 panel to 9-10 osób, 2 panele to 18-20 osób, a 4 panele to 36-40 osób + 1 sędzia główny.**

Dodatkowo z asystentami sędziego głównego to 4 osoby więcej.

W polskich warunkach możemy przeprowadzać zawody w układzie jedno - lub dwu – panelowym. Dla układu 4 paneli nie mamy w kraju tylu sędziów. Układ dwu – panelowy i tak już wymaga zaangażowania ponad 60% dostępnej kadry sędziowskiej.

b. Konkurencja programów dowolnych.

Skład osobowy komisji sędziowskiej:

- 3 pięcioosobowe panele sędziowskie (w sumie 15 sędziów),
- 1 sędzia główny,
- 2 asystentów sędziego głównego,

- Sekretariat zawodów: 3 osoby do pomiaru czasu, 2 osoby do zapisywania ocen jeżeli nie ma systemu przesyłu danych do komputera, marszałek (funkcja nadzorującą działania sekretariatu), czyli 6 osób.

W sumie 18 sędziów + 6 sędziów funkcyjnych.

Wnioski:

1. Niezbędne jest **zwiększenie liczby sędziów krajowych** poprzez organizację szkolenia dla sędziów. Ostatnie szkolenie krajowe odbyło się 5 lat temu. Takie szkolenie wymaga przygotowania materiałów (tłumaczenia przepisów z wersji angielskiej), uczestnictwa sędziego ewaluatora z zagranicy oraz zapewnienia obiektu, środków technicznych etc.. Koszt ostatniego szkolenia (w 2013 roku) wyniósł 30 000zł i był w 80% pokryty przez środki przekazane przez PZP.
2. Mamy w Polsce jednego sędziego międzynarodowego FINA klasy A. To zdecydowanie zbyt mało. Jedyne sędzia międzynarodowy ma prawo uczestnictwa w zawodach organizowanych przez FINA lub LEN, a także w niektórych mityngach o uznanej renomie (w których udział bierze przynajmniej 6 federacji z przynajmniej 2 kontynentów). Wiedza i doświadczenie takiego sędziego niosą nieocenioną pomoc dla kadry sędziowskiej w kraju. Poprzez transfer wiedzy i doświadczeń można podnieść poziom kadry sędziowskiej i szkoleniowej, co przekłada się bezpośrednio na poziom zawodników. Dlatego **jest niezbędne, aby zwiększyć ilość aktywnych sędziów międzynarodowych**. Ideałem by było mieć takiego sędziego w każdym ośrodku szkolenia, tzn. w województwie: wielkopolskim, dolnośląskim i mazowieckim (tutaj już jest). Oczywiście można (i trzeba) taki program szkolenia rozpiąć na lata. Jak kosztowny i czasochłonny jest to proces, przedstawia poniższy diagram.

Szkolenie odbywa się za granicą.
Szkolenie jest kilkudniowe.
Koszt takiego szkolenia to
(w zależności od miejsca) – **3-5tys. zł**

Wymagane jest min. 6 wyjazdów na wysokiej rangi zawody międzynarodowe
Koszt takiego wyjazdu **to 3-5tys zł**.
A to oznacza konieczność wydatkowania w ciągu całego cyklu ok. **20tys. zł**. Jest to kwota minimalna. W przypadku niepowodzenia (otrzymanie oceny niezadowolającej) koszty rosną adekwatnie do ilości dodatkowych „podejść”.

1. Delegowanie na listę sędziów FINA zatwierdzonych przez PZP sędziów pretendentów (tzw. Klasa G).

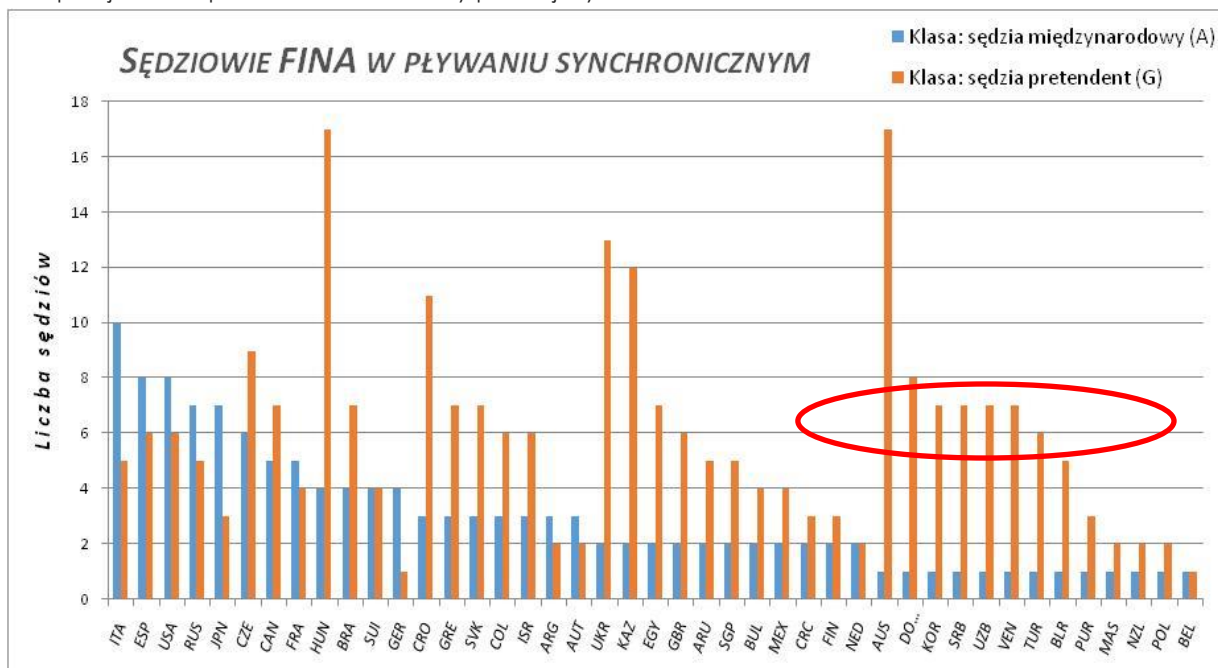
2. Uczestnictwo sędziów pretendentów w szkoleniu organizowanym przez FINA (szkoła dla sędziów).

3. Obowiązkowe zdanie egzaminu organizowanego przez FINA. (poziom wymagany min. 80%). Jeżeli sędzia klasy „G” nie przystąpi do egzaminu (z pozytywną oceną) w ciągu roku od zgłoszenia do FINA, jest automatycznie wykreślany z listy sędziów FINA.

4. W ciągu 6 lat wymagane jest uczestnictwo w międzynarodowych zawodach, których ranga szczegółowo określona jest przez FINA. Sędzia podlega każdorazowo ocenie, a wymagana ilość pozytywnych ocen wynosi min. sześć. Przy czym poziom ewaluacji powinien być dobry lub b. dobry, a przynajmniej 2 ewaluacje powinny być zdobyte na kontynencie innym niż sędziego lub na zawodach w których bierze udział min. 6 federacji z min. 2 kontynentów.

3. Sytuacja w innych krajach zrzeszonych w FINA.

Krajowe federacje starają się bardzo wspierać działania w poprawie jakości kadry sędziowskiej. W lepszej ocenie pomoże zamieszczony poniżej wykres.

Widać wyraźnie że jakość kadr sędziowskich pozostaje w ścisłej korelacji z wynikami. Kraje, które mają 4 i więcej sędziów klasy „A” są również na czele sportowego współzawodnictwa. To oczywiste, ponieważ to sędziowskie opinie mają kluczowe znaczenie jeśli chodzi o eliminację błędów. Pływanie synchroniczne to sport niewymierny a opinia **dobrego sędziego** ma nieocenioną wartość dla trenerów i zawodników.

Warto też zwrócić uwagę na pozostałe kraje. Mają co prawda mniej sędziów klasy „A” ale zgłosili do FINA największą liczbę sędziów pretendentów (klasa G). Widać tutaj (czerwona elipsa) dużą determinację w dążeniu do poprawy sytuacji. Kraje z jednym sędzią klasy „A” zgłosiły największą liczbę sędziów pretendentów „G” i w większości ponoszą koszty udziału tych kandydatów w procesie ich szkolenia i dalszej ewaluacji.

My jesteśmy jako kraj „na szarym końcu” statystyk. Mamy tylko jednego sędziego klasy „A” a pozostali zgłoszeni sędziowie klasy „G” mają znikome doświadczenie (w kraju są sędziami klasy II). Ich proces ewaluacji będzie bardzo długi, a efekt niepewny. Powinniśmy zgłaszać do FINA pretendentów z możliwie największym doświadczeniem i stażem sędziowskim. Niestety sprawa poprawy poziomu sędziowskiego wymaga zaangażowania PZP w proces szkolenia. Bez wsparcia finansowego niczego nie poprawimy.

Analiza subwencji dla Komitetu Technicznego Pływania Synchronicznego przyznanych przez PZP w 2014 – 2017 vs. propozycja projektu budżetu na rok 2018.

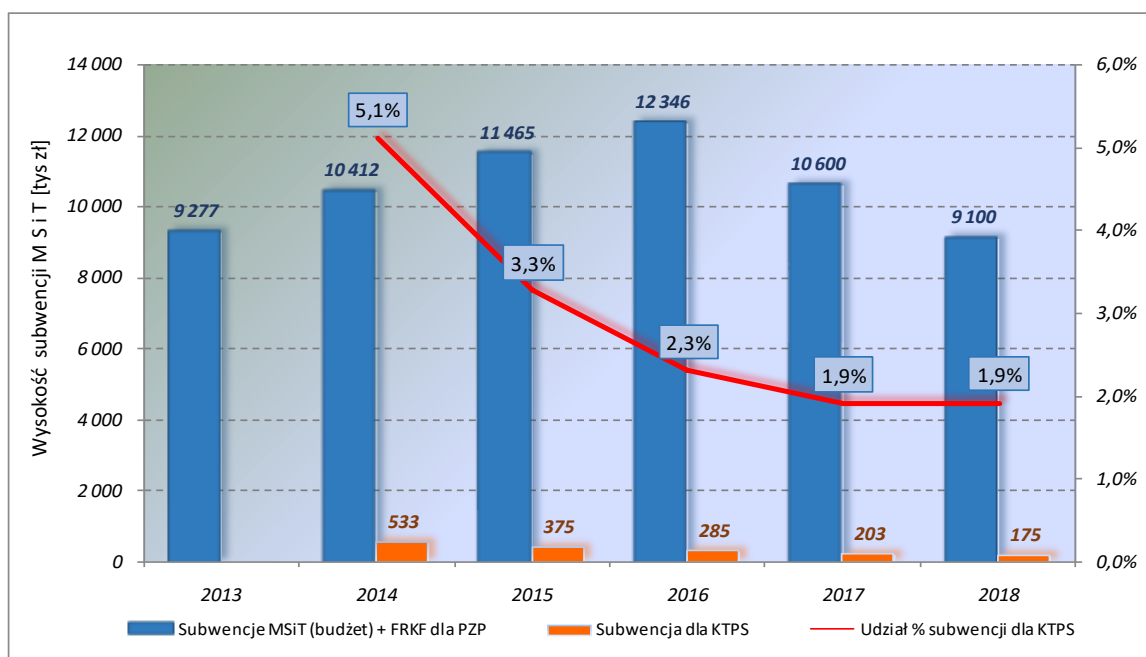
Poniższa tabela obejmuje okres 2013-2018, przy czym nie posiadamy danych dotyczących wysokości subwencji dla KTPS za okres 2013. Ale pozostałe dane pozwalają określić relatywną wysokość aktualnie otrzymywanych środków z PZP. Tak kwotowy i procentowy udział środków przyznawanych przez PZP dla Pływania Synchronicznego jest rokrocznie, systematycznie obniżany.

W kolumnie (7) widać wyraźnie jak spada procentowy udział subwencji przyznawanych dla KTPS vs. dotacje, które PZP otrzymuje z Ministerstwa Sportu i Turystyki. **Z 5,1% w roku 2014 spadł do 1,9% w roku 2017.**

ROK	DOTACJA	MSiT budżet	MSiT FRKF	Suma PZP	KTPS Senior	KTPS Junior	Suma KTPS	Subwencja dla KTPS
		[tys zł]	[tys zł]	[tys zł]	[tys zł]	[tys zł]	[tys zł]	[%]
		[1]	[2]	[3] (1+2)	[4]	[5]	[6] (4+5)	[7] (6/3)
2013		3 549	5 727	9 277	brak danych	brak danych		
2014		4 645	5 767	10 412	336*	197*	533	5,1%
2015		6 145	5 319	11 465	105*	270*	375	3,3%
2016		7 147	5 199	12 346	85*	200*	285	2,3%
2017		5 600*	5 000**	10 500	83*	120*	203	1,9%
2018		4 100*	5 000**	9 100			175***	1,9%

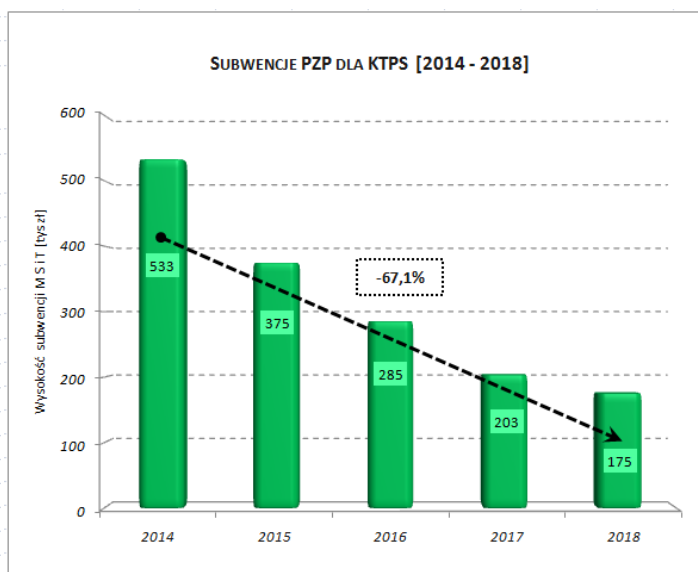
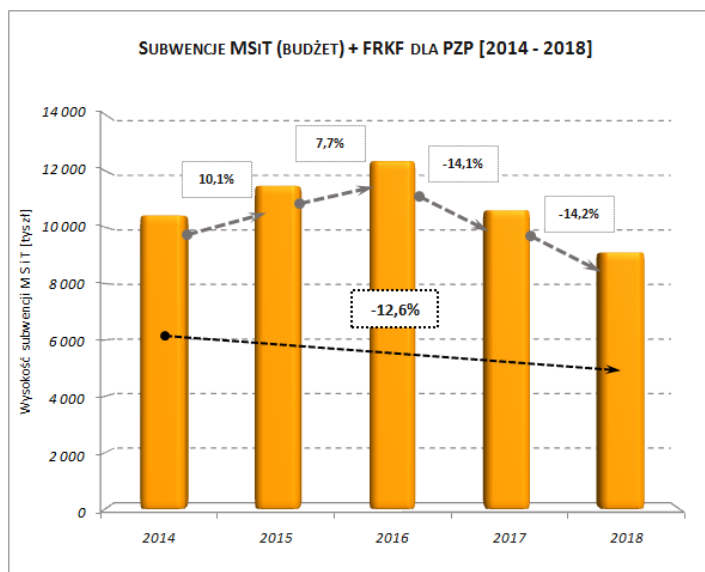
Dane dotyczące subwencji dla PZP za lata 2013 - 2016 pochodzą z opracowania: "Finanse PZP za lata 2012 - 2016"
 * dane szacunkowe przekazane przez PZP, ** dane ze strony MSiT <https://bjp.msit.gov.pl>, *** wielkość budżetu sugerowana przez PZP dla KTPS w 2018r.

Lepiej ta sytuacja widoczna jest na wykresie poniżej. **Należy zwrócić uwagę że środki przeznaczane na dyscyplinę były drastycznie zmniejszane nawet w latach znacznie zwiększonego strumienia pieniędzy z MSiT (lata 2015 – 2016).**

Wykres z porównaniem dotacji z MSiT dla PZP vs. środki dla KTPS z PZP

Wielkość budżetu dla KTPS na rok 2018, zaproponowana przez PZP jest dramatycznie niska. W stosunku do 2014 roku kiedy to dyscyplina otrzymała dofinansowanie w kwocie 533 tys. zł w 2018 kwota ta została obniżona do 175 tys. zł. **To stanowi obniżenie wsparcia finansowego o 67,1%**. Innymi słowy to wsparcie w ciągu 4 lat zostało zmniejszone ponad 3-krotnie!!! W tym samym czasie **dotacje z MSiT dla PZP zostały zmniejszone zaledwie o 12,6%**.

Taka sytuacja spowodowała gigantyczną zapaść w Pływaniu Synchronicznym. Brakuje pieniędzy na podnoszenie kwalifikacji trenerów, sędziów nie mówiąc o zawodnikach. Czyli dosłownie na wszystko. Nie jesteśmy w stanie odpowiedzialny sposób prowadzić przygotowań zawodników do startów w zawodach międzynarodowych a nawet w nich uczestniczyć. Kwota 175 tys. zł na pewno nie wystarczy na przygotowanie startu zespołu w zawodach klasy mistrzowskiej w godnych a przede wszystkim BEZPIECZNYCH warunkach. Nawet jeśli jako kluby będziemy ten proces wspierać (jak sugerował Pan Prezes podczas walnego zgromadzenia KTPS). Bo przecież już to robimy. Klub Mazowia Synchro np. w ubiegłym roku przeznaczył z własnych środków na zgrupowania szkoleniowe kadry w sumie 40 tys. zł (szkolenie 4 zawodniczek).

Z drugiej strony, takich wyników wymaga Zarząd PZP. Więc z jednej strony zabiera pieniądze dla dyscypliny a z drugiej strony twierdzi że dostaniemy więcej jak będziemy mieć wyniki. W istocie Zarząd żąda niemożliwego. Bo nie da się budować kadry narodowej z kieszonkowego zawodniczek. Jeżeli taka polityka PZP będzie kontynuowana, doprowadzi to wkrótce do unicestwienia dyscypliny w Polsce.

Dlatego Prezydium KTPS występuje do Zarządu PZP z apelem całego Środowiska Pływania Synchronicznego o przyznanie budżetu we wnioskowanej wysokości 398 tys. zł. To jest budżet przetrwania dyscypliny, który powstrzyma dalszą ucieczkę zawodniczek – senierek i pozwoli na stopniową odbudowę bazy szkoleniowo - sędziowskiej. Czyli da podstawy aby w perspektywie 4-5 lat osiągnąć pozycje punktowaną w zawodach mistrzowskich.

Przewodnicząca Prezydium
KT Pływania Synchronicznego
Monika Szcześniak
Monika Szcześniak

Spis treści

Pływanie Synchroniczne – układ sił w dyscyplinie (Polska vs. Europa i świat).....	1
Opis ogólny:.....	1
Podsumowanie:	2
Wniosek:.....	2
Pływanie Synchroniczne - sport dzieci i młodzieży:.....	3
Opis ogólny:.....	3
Podsumowanie:	4
Wniosek:.....	5
Kadra szkoleniowa.	5
Opis ogólny.....	5
Podsumowanie:	5
Wnioski:	6
Kadra sędziowska.....	6
Opis ogólny.....	6
Podsumowanie:	7
Wnioski:	8
Analiza subwencji dla Komitetu Technicznego Pływania Synchronicznego przyznanych przez PZP w 2014 – 2017 vs. propozycja projektu budżetu na rok 2018.	10